

ŠKOLNÍ REVUE

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO
ROKU

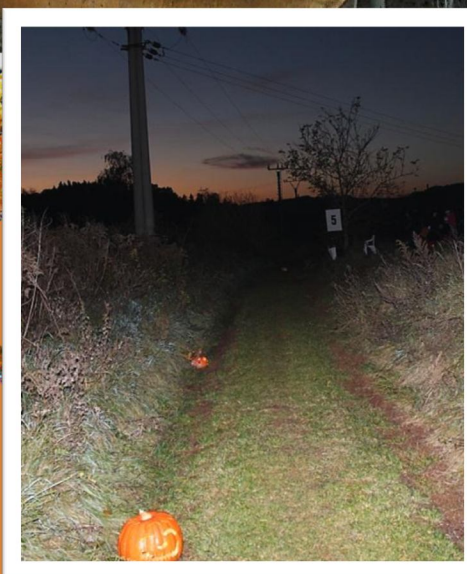

DÝŇOVÁ SLAVNOST

NÁŠ TIP

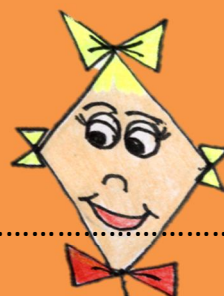
- Volba miss dýně
- Kronika deváťáků
- Rozhovor s panem učitelem Kučerou
- Holky versus kluci
- Absurdní zákony
- Co dělat, když vám příšera zaklepe na dveře

www.zsms.strelceubrna.cz

e-mail:skolnirevue@centrum.cz

OBSAH

Slovo na úvod	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Na školní tábor ve Smrku se nezapomíná	2
Slavnostní zahájení školního roku.....	3
Deváté třídy odhalují tajemství naší planety	4
Osmáci a deváťáci navštívili Bosonohy	5
Králíci a jiná havěť	6
Volba miss dýně	7
Dýňová slavnost	10
Kronika deváťáků aneb Jak to vidí 9.A	12
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s panem učitelem Kučerou	15
Seznamte se s redaktory	17
Holky versus kluci	23
<u>Zajímavosti</u>	
Absurdní zákony	25
<u>Literární koutek</u>	
Moje nejoblíbenější počasí	27
Co dělat, když vám příšera zaklepe na dveře	30
<u>Zábava</u>	
Křížovky	32
Vtipy a vtípky	33
<u>Redakce a řešení</u>	34

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

Vítám Vás při čtení prvního letošního čísla Školní revue. Tradičně si na této stránce беру jako šéfredaktorka slovo a snažím se Vás upozornit na zajímavé články, dneska mám pro Vás něco jiného: rychloreportáž z předávání certifikátů Kvalitní školní časopis v Praze:

JAK JSEM SE MÁLEM SPALA V PRAŽSKÉ ŠKOLE

25. říjen 2012, podzimky – jiný rok bych se nejspíš doma věnovala domácnosti a plnila „domácí úkoly“ z práce, dnes je to jinak – vyrážím do světa. Vstávám před pátou, hrůza.

06:00 – odjezd busem do Prahy.

08:35, Praha-Florenc – jsem v matičce stovčatě, snídaně v bufíku a hajdy metrem do ZŠ Londýnská

10:00, ZŠ Londýnská – přivítání, představení soutěžících časopisů a výměna zkušeností – jak to dělají tady, támhle a onde,... už pilně přemýšlím, co probereme v redakci... Náš časopis (kolovala 2 čísla) zaujal rozhovory, zpracováním anket, fotokomiksem a svou barevností.

12:00, tamtéž – svačinka (EUbagetka, EUkafíčko, EUvodička), protáhnu se, projdu se, pauza je příjemná.

12:30, tamtéž – workshop zaměřený na mediální výchovu, některé pracovní listy jsme si vyzkoušeli na vlastní kůži. Na závěr nám lektori předali vítězné certifikáty.

14:30, Praha – opouštím ZŠ Londýnská, nastává však malá komplikace – někdo nás zamkl... sháníme školníka ... já tu nechci spát! Uf, naštěstí si hověl doma ve školníkovském bytě v budově. A hurá do víru velkoměsta – cukrárna, trochu „šopování“,... v Praze je blaze, ale draze.

18:00, Praha-Florenc – vyrážím busem do Brna, ještě pár hodin a budu doma, utahaná, rozlámaná, s bolavýma nohama, ale spokojená, nabitá energií a nápady, což se bude v redakci hodit. Redaktoři těšte se, Sokolová s vámi zatřese.

Toť vše. Na závěr Vám chci popřát příjemné počtení a hodně štěstí dalším školním roce, za jehož uplynulými dvěma měsíci se v časopise ohlížíme. Upozornění na zajímavé články máte tentokrát jen v „hot-linu“ na titulní straně.

Mgr. Vlasta Sokolová, foto: www.abeceda-foto.rajce.idnes.cz

NA ŠKOLNÍ TÁBOR VE SMRKU SE NEZAPOMÍNÁ

V neděli 1. července 2012 se všichni účastníci školního tábora sešli na vlakovém nádraží, naložili zavazadla na nákladák a vyrazili směr Smrk*.

Po vyndání věcí z auta a zabydlení se ve stanech jsme se rozdělili do skupin na celotáborovou hru – Broňa Šmíd, Kuba Sadílek, Martin Beneš, Tuha (Milan Smišťík), Krajda (Dominik

Krajčček) a David Rejda si vylosovali členy svých týmů. Letošním tématem byl Harry Potter a Bradavice.

Tábor utek v hrách jako voda. (Nejvíce se mi líbila hra famfrpál). Velkou táborovou soutěž nakonec vyhrál tým Mrzimoru (Krajdatým).

Anna Nechvátalová, 8.tř

*Ves nedaleko Náměště nad Oslavou

Jako každý rok jsme také navštívili akci zvanou Pozďatínská lávka.

Foto: www.pozdatinskalavka.cz

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Dne 3. září 2012 jsme se v ráno 8 hodin sešli před školou, abychom zahájili nový školní rok. Nejdříve jsme si poslechli naši státní hymnu, potom dostali slovo paní ředitelka, pan starosta i jeho zástupce ... a svými proslovy odstartovali nový školní rok.

Po projevech začalo vítání nových prvňáčků - holky z deváté A jim zazpívaly písničku a pak byli přiřazeni ke svým patronům - deváťákům, kteří je dovedli do jejich prvních tříd. My ostatní jsme jim na chodbě udělali

„tleskáci“ špalír, a když za nimi zapadly dveře, vydali jsme se všichni do svých tříd, abychom se přivítali s třídními učiteli a dozvěděli se, co budeme další dny potřebovat.

Zájemci o obědy si pak ještě zaskočili do školní jídelny a tím byl první školní den ukončen – mohli jsme jít domů. Další dny už ovšem tak jednoduché nebudou...

Sára Holešovská a Lenka Prokešová, 7.B

Foto: Aleš Kadlec

DEVÁTÉ TŘÍDY ODHALUJÍ TAJEMSTVÍ NAŠÍ PLANETY

V úterý 25. září 2012 jsme se my, žáci 9.A a 9.B, vedení paní učitelkou Benešovou a zástupcem ředitele panem učitelem Benešem vypravili do hvězdárny a planetária v Brně na Kraví hoře. Zúčastnili jsme se programu s názvem Živá planeta, který se týkal zejména života na Zemi a geologických procesů na ní.

Svým způsobem klidnou cestu vlakem, šalinou a pak pěšky nám oživilo pár brněnských tříd, které dělaly kolečka kolem parku na Kraví hoře a všemožně se z toho snažili „ulít“.

Po trošku delším čekání nás čekala přednáška v jednom ze sálů hvězdárny. Začala pohledem na Zemi ze vzdálenosti čtyř miliard kilometrů a záběry dalekých vesmírných světů.

Zopakovali jsme si tehdy aktuální učivo přírodopisu, tj. stavbu Země, geologické procesy přetvářející její povrch, vznik života a také pro dnešní dobu velmi důležité téma – jak se chovat, aby na ní byl život i nadále. Poslední částí přednášky byla virtuální procházka podzimní hvězdnou oblohou a kvíz týkající se vzniku Země a její historie.

Podle mě se exkurze povedla. Zvláště mě zaujala virtuální prohlídka hvězdné oblohy, ze které mě však bohužel po chvíli začaly bolet oči.

Děkujeme učitelům Benešovým za to, že s námi tuto exkurzi podnikli.

Terezie Novotná, 9.A

Foto: www.hvezdarna.cz

OSMÁCI A DEVÁŤÁCI NAVŠTÍVILI BOSONOHY

Ve čtvrtek 11. října 2012 vyrazila osmá třída a část devátých tříd na Střední školu stavebních řemesel do Brna – Bosonoh. Sraz byl v 7.50 před školou a po 8. hodině jsme odjeli přistaveným autobusem.

Za chvíli jsme vystoupili před cílem. Někteří si mysleli, že je to jen jedna budova, která je vidět ze silnice, ale ve skutečnosti to je velký areál s 11 budovami. Po chvíli čekání před hlavní bránou si nás vyzvedl jeden pán, který nás odvedl do budovy, ve které jsme strávili nejvíce času.

Tady nás přivítal pan zástupce ředitele a paní mistrová. Nejdříve jsme se rozdělili do 5 skupin a šli jsme si zkusit některé profese, které se na této škole učí. V nabídce byl tesař, truhlář, čalouník, umělecký truhlář a řezbář, klempíř pro stavební výrobu a uměleckořemeslné zpracování dřeva.

BYLO NEBYLO

Asi po 2 hodinách jsme dostali balíček se svačinou a měli 20 minut přestávku. Po ní z nás udělali 2 skupiny a šli jsme se podívat na ostatní řemesla.

O půl jedné jsme jeli autobusem zpátky. Po cestě jsme zastavovali

některým děckám, poslední zastávka byla u ZŠ, kde všichni zbylí vystoupili.

Naprosté většině děcek se tam líbilo. Až na některé jedince, kteří říkali, že tam jeli jen proto, aby se „ulili“, a že půjdou na jinou školu.

Jakub Chmel 8.tř.

Foto: www.zivefirmy.cz

KRÁLÍCI A JINÁ HAVĚŤ

12. říjen 2012 byl pro nás příjemným zpestřením, neboť jsme my-osmáci nemuseli do školy. A to vždy každý rád uvítá. Jeli jsme totiž do Radostic pomoci s organizací výstavy králíků a drůbeže.

Na autobus si každý mohl nastoupit, kde chtěl, a tak jsme nemuseli chodit až k Sokolovně. V 8.45 jsme se všichni sešli v autobuse a přesunuli se do Radostic. Paní ředitelka, co jela s námi, říkala, že se dřív choďvalo pěšky, a to jí prý nepřišlo jako dobrý nápad. Ještě k tomu nám cestu tam i zpět proplatila, takže byl každý rád za bus.

Králíci a jiná zvířata byli ubytováni za obecním úřadem. Ne, že bych jim nějak záviděl, ale měli se tam dobře. Byli jsme přiděleni k chovatelům a jejich pomocníkům a plnili jsme roli zapisovačů. Zapisovali jsme klady a zápory ve vzhledu „exponátů“

Já jsem byl přidělen k slepicím a pán mně všechno ochotně diktoval znovu a znovu. Naprostou novinkou pro něj bylo bělítko a byl jeho užitečností mile překvapen. 😊

A tak jsem od devíti až skoro do jedné zapisoval a zapisoval. Problém byl v tom, že byla strašná zzzzima. Naštěstí jsme byli dostatečně zásobováni čajem, takže jsme to skoro všichni přežili ve zdraví. Dostali jsme také vynikající svačinu, a pak dokonce i oběd v podobě parků.

V jednu jsme pak všichni zmrzli na kost nasedli do teplého autobusu a jeli domů. Akce se celkově vydařila, jen nás trochu mrzelo, že jsme si nemohli vzít žádné zvířátko domů na nedělní oběd. Škoda.

Patrik Litschmann, 8.tř

Foto: www.hobbymalina.wz.cz
www.chovprochazka.estranky.cz

VOLBA MISS DÝNĚ

V pátek 19. října 2012 vyvrcholila na naší škole soutěž o nejkrásnější vydlabanou dýni. Po celý týden žáci prvního i druhého stupně nosili do školy vydlabané a nazdobené dýně.

V pátek se tyto dýně vyskládaly na horní chodbě a o velké přestávce každý žák dostal tři hlasovací papírky, na které zapsal čísla dýní, které se mu nejvíce líbily. Vyhlášení výsledků proběhlo večer na Dýňové slavnosti.

Po vyhodnocení soutěže se všechny dýně vystavily u Obecního úřadu a po několik večerů krásně osvětlovaly Náměstí svobody.

A jaký byl jejich další osud? Kdo chtěl, mohl si tu svou pak odnést domů, a zbylé posloužily jako krmení pro divoká prasata. Krásný konec krásných dýní.

Jan Švestka, 8.tř.

Foto: Eva Bochníčková

Defilé* dýní

Víla z mechu a kapradí

Že by Jack-o'-lantern?

Ducháček Dýňáček

Veselý smajlík

*Přehlídka dýní

BYLO NEBYLO

Dýňová kraslice

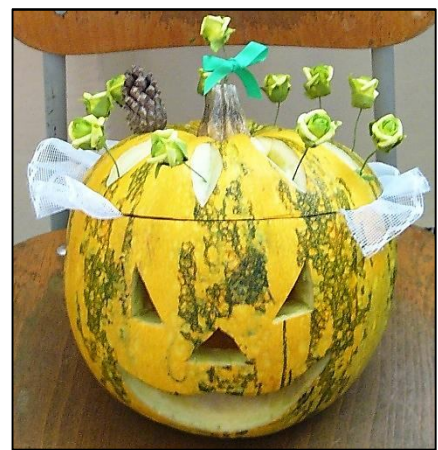
Lod' duchů

Zloun

Kapitán Jack Sparrow

Nevěsta

Pan Willson

Číňánek

Robot Emil

Hlasuji, hlasuješ, hlasujeme ...

Paparazzo číhal všude

Přišli se podívat i školkáčci

Spokojená paní ředitelka

1.místo**2.místo**

Anna Sajvaldová, 1.A

Petra Hroudná, 3.B

3.místo

Eliška Rientová, 3.B

DÝŇOVÁ SLAVNOST

V pátek, 19. října 2012 pořádalo SRPZŠ pro žáky naší školy Dýňovou slavnost. Celá akce odstartovala v 17 hodin, ale předcházely jí horlivé přípravy, takže i my, devátáci, jsme do nich byli okamžitě po příchodu zapojeni. Nanosit lavice a nachystat papíry u prvního stanoviště, obejít všechny dýně a zapálit v nich svíčky, udržet všechna malá i větší strašidla před budovou školy, než se dodělají

poslední přípravy, zkrátka každý, kdo přišel pomoci, si našel práci.

Jednotlivých stanovišť se ujaly paní učitelky, tudíž jsme na začátku slavnosti zjistili, že nemáme co dělat. Někteří z nás si mezi skupinkami dětí s rodiči našli svého prvňáčka a strávili část večera s ním, to však nebyl můj případ, takže jsme se s Terkou a s Martou vydali najít někoho, komu bychom byly užitečné.

Nakonec jsme skončily u nádoby s čajem, jež stála vedle dveří na školní zahradu. Sedět na schodech a popíjet horký čaj mi sice nevadilo, ale po nějaké době jsme se s holkama rozhodly, že bychom to neměly moc přehánět.

Šly jsme se tedy zeptat naší paní učitelky Sokolové, jestli nepotřebuje s něčím pomoci (zrovna nařezávala špekáčky). Nejdříve nás odmítla – a není

divu – jsem známá svým uměním pořezat se pokaždé, když pracuji s ostrým nástrojem – ale potom svolila.

Spolu s ní byly u výdeje špekáčků a prodeje nápojů ještě paní učitelka Benešová a paní Bartáková. Protože by nás tam bylo moc, tak se Marťa s Terkou někam ztratily.

Trochu váhavě jsem se pustila do rozdávání špekáčků, a jakmile mi přišly holky pomoci, šlo nám to hezky od ruky, takže si mohly paní učitelky a paní Bartáková na chvíli odpočinout (zájemců o punč nebo kávu bylo dost, takže opravdu jen na chvíli). Nakonec jsme za tím stolem strávily většinu večera a ostatní deváťáky jsme viděly, jenom když si přišli nabrat špekáčky.

Po osmé hodině už si všichni užívali diskotéku, tudíž i my jsme si daly konečně pohov a šly si opět poslední čtyři špekáčky. Na diskotéce

jsme pak ještě stihly mix písniček Michala Davida, pár dalších „songů“, než slavnost oficiálně prohlásili za ukončenou. I my jsme se tedy sbalily a vyrazily domů. Ostatní naši spolužáci tam ještě zůstávali.

O jednotlivých stanovištích toho tedy moc nevím, jelikož jsem byla celou dobu „za pultem“, ale podle rozzářených obličejů dětí a spokojených výrazů rodičů soudím, že snaha SRPZŠ a učitelů nepřišla nazmar a všichni budou na tuto akci ještě dlouho vzpomínat. Jestli se bude něco podobného pořádat i příští rok, tak přestože už nebudu chodit na zdejší základní školu, ráda přijdu zase vypomoci.

Linda Koshi, 9.A

Foto: Marta Pernová

KRONIKA DEVÁŤÁKŮ

ANEB

JAK TO VIDÍ 9.A

***Jak jinak začít s kronikou, než prvním školním dnem? Každý rok jsme pozorovali prvňáčky a jejich patrony z devátých tříd před námi a možná si zkoušeli představovat, jaké to bude, až dojde řada na nás. Báli jsme se, jestli si se svými svěřenci budeme rozumět, ale „otrkali“ se celkem rychle a vřdycky, když za nimi přijdeme, nám nadšeně ukazují, co se naučili nového. --- Po ránu vypadají všichni prvňáci na rozdíl od nás, ospalých deváťáků, až moc živě. Pro nás je ranní vstávání učiněné peklo. --- Většinou jsme si s prvňáčky parádně sedli do noty. Jsou legrační a hodní. Snažíme se za nimi chodit několikrát týdně, ale jak jde čas, tak to začínáme flákat... --- Můj prvňáček se jmenuje Matyáš. Je celkem tichý, ale je i přátelský a jako jediný ze své třídy umí číst. --- Nevěděla jsem o svém budoucím prvňáčkovci nic, ale nakonec mě velmi mile překvapil i tím, že mi ukazoval, jak si dokáže dat nohu za hlavu a říkal mi

nejrůznější hádanky. --- Prvňáčci byli nadšení, dokud nepochopili, co je to učení. Teď když se jich zeptám, tak říkají, že to je docela zábava, ale už to není jak první měsíc. --- Každý den o 15-minutové přestávce jsme k nim chodili a povídali si s nimi, byla s nimi zábava, většinou byli pomalu chytřejší než my. --- Když jsem došla za Stellinou, zrovna si prohlížela vánoční katalog s hračkami, a když jsem se jí zeptala, co chce k Vánocům, začala ukazovat asi dvacet hraček, pak jsem si tak pomyslela, že bych asi nechtěla být její rodič a kupovat hračky za deset tisíc. ***

***V září, vřdycky když se všichni po 2 měsících opět sedíme ve škole, ale myslíme pořád na prázdniny, jsme všichni takoví divocí, nesoustředění a trochu mimo.☺ --- Škola začala a všichni už si přejeme, ať je jí konec. Ale padá na nás depka, kam pak? Budoucnost závisí vlastně jen na nás. Jaký si to uděláš, takový to máš...

--- Nejlepší bylo, když nám první hodinu zeměpisu pan učitel Beneš oznámil, že si příští hodinu napíšeme písemku na opakování minulého ročníku. --- Tento rok je nejlepší v tělocviku. Pan učitel Kučera nás chce naučit fotbal, ale nějak se mu to nedaří, protože většinou půlka třídy necvičí a jen se dívá nebo pomáhá hrabat listí apod. --- Panu učiteli Kučerovi jsme začali říkat „Kňafř.“

--- Dvořáček, třídní šašek, opět peril v matematice a naše milá „Brimča“ s radostným úsměvem rozdávala pětčky. I ostatní učitelé se horlivě snaží nás připravovat na obtížné přijímací zkoušky a šílí nad naší blbostí. Mokrát už jsme slyšeli, že jsme úplně nepoužitelní a bez mozků, že nemáme na střední školu a že skončíme na úřadě práce jen se základním vzděláním. My však tvrdíme opak a dál zahrnujeme naše milé učitele spoustou blbých a zbytečných otázek. --- Paní učitelka Brimová byla letos opět minimálně jednou nucena praštit se hlavou o tabuli v návalu zoufalství. Skoro každého učitele jsme naštváli tak, že byl nucen na nás křičet. --- V hodinách se většinou učíme pořád stejně, jenom s naší třídní učitelkou děláme někdy práce ve skupinách a jednou nám pan učitel fyziky ukazoval

pokus. V přírodopisu jsme dělali laboratorní práci, ta mě bavila. --- Nejzábavnější jsou podle mě hlášky paní učitelky Brimové. A také její gesta nesmím zapomenout zmínit. --- Výbuchy smíchu jsem také měla, když si žáci Kugler a Dvořáček dělali nejrůznější naschvály, a jak je potom komentovali. Ani se mi nechce věřit, že jsem napsala jejich skutečná jména. Vždyť to jsou pro většinu lidí ve třídě Kouler a Dvořá.***

***25. září jsme společně s 9.B navštívili hvězdárnu a planetárium v Brně. Mně osobně se to líbilo a překvapivě jsem se i něco nového naučila. --- Z planetária si nejvíc pamatuji nekonečně dlouhou frontu na záchodkách. --- Viděli jsme tam hodně z toho, co jsme neznali. Jen byla škoda, že jsme se museli vrátit na jednu hodinu do školy. ***

***Na ples nacvičuje polonézu něco kolem 16 párů, což je docela hodně, skoro se ani do té tělocvičny nevlezeme. Já jdu na ples se svým spolužákem od první třídy. Není den, aby mně nezkalil náladu nebo se mně neposmíval. No je to prostě David Novák. A strašně se těším na ten den, kdy budeme všichni společně tancovat před půlkou Střelic. Rodiny, přátelé, klid od nácviku – prostě pohoda. ***

BYLO NEBYLO

***Jakožto deváčka jsme chtěly trošku vypomocť s přípravami a organizací dýňové slavnosti. A rozhodně jsme se nenudily. Nejdříve jsme nachystaly stoly s papíry na malování u prvního stanoviště. Potom nás paní učitelka Sokolová poslala zapálit svíčky v dýních. Nakonec jsme skončily „za pultem“ u výdeje špekáčků a prodeje nápojů. Zaregistrovaly jsme asi největší problém dnešní mládeže: rozdíl mezi levou a pravou rukou. ☺ Taky jsme se dost nasmály, když paní učitelky někam odběhly, nechaly nás tam samotné a chodili za námi lidé, kteří chtěli punč, jenž právě došel, a kafe. Zapnout rychlovarnou konvici pro mě byla celkem fuška, ale nakonec se mi to podařilo. Největší zážitek večera: „Prodalý jsme kafe!“ ***

Někteří z nás byli na exkurzi v SOŠ v Bosonohách, kde si vyzkoušeli práci v různých oborech a mohli se ptát, na co chtěli. Ostatní byli ve škole a učili se. --- Když jsme přijeli, rozdělili jsme se do skupin a chodili jsme na jednotlivá stanoviště. Nejprve jsme šli vyrábět kytku z plechu – některým to šlo, ale některým se to rozpadalo ☺ .Na dalších stanovištích jsme dělali prase, autíčko apod. Pak nás prováděli jednotlivými místnostmi, a říkali nám, co se na této škole vyučuje. Byl to povedený den ☺

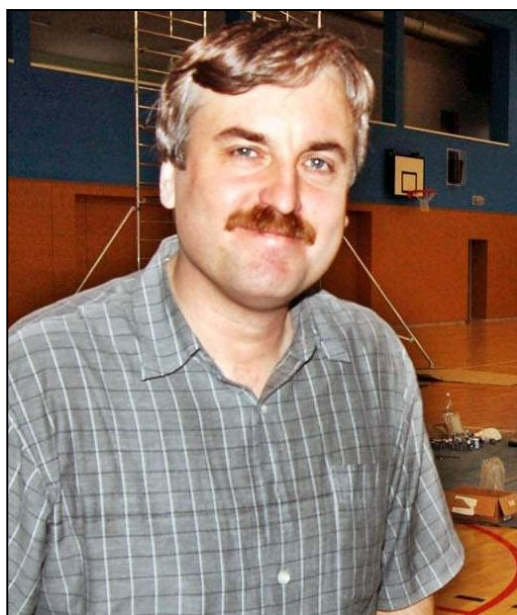
***O pár dnů později nás všechny čekala návštěva pracovního úřadu, kam jsme jeli s naším nejoblíbenějším panem učitelem Kučerou. Když jsme došli na úřad, pan učitel nás poučil, jak se máme chovat, že nemáme být jako banda hlupáků, kteří sem dojeli na výlet. --- Mohli jsme si tam nabrat tři papíry se zápisy o zaměstnáních, která nás zajímala, samozřejmě, že jsme si všichni nabrali minimálně 10 papírů... Paní na úřadě byla skvěle tolerantní vůči Kuglerovi, který stále trousil poznámky typu: „Ale já nechcu!“ – nebo - „Můžu si dát sváču?“ – či – „Mně je to jedno.“ --- Pak jsme si mohli udělat na PC zájmový test a jednomu spolužákovi vyšlo, že by mohl být podle jeho zájmů špion. --- Většina z nás se po této návštěvě rozhodla, kam půjde po základní škole. Já sama ale bohužel stále nevím. Všichni na mě tlačí, ve škole se občas ptají a já jsem 1 ze 3 lidí, co prostě řeknou, že ještě neví. ***

***Ve třídě si mám občas na co stěžovat, ale jsou dny, kdy bych nikoho ze třídy nevyměnil. --- Nikdo se netěší na konec školního roku, protože víme, že budeme muset opustit naši milovanou, nejhodnější třídu, naše prvňáčky a hlavně naše učitele, kteří nás mají jistě moc rádi. ***

Z prací žáků 9.A sestavila V. Sokolová

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM KUČEROU

Pan učitel Kučera učí na naší škole tělesnou výchovu a informatiku, vede kroužek šachu a stará se o školní halu. Mimo to je znám svým poněkud netradičním přístupem k žákům – ale to nejde popsat, to se musí zažít. Mezi žáky je velice oblíbený a vzpomínají na něj ještě roky po absolvování ZŠ na svých srazech.

1. Rozhodl jste se napsat nám odpovědi na otázky na počítači, je to proto, že bychom to po Vás nepřečetli, nebo jste měl vždycky raději psaní na počítači než ručně?
Domluvil jsem se tak s paní učitelkou Sokolovou.
2. Jakým se stavíte k uvolněnému postoji žáků vůči Vám. Štve vás to, jakým způsobem Vás někteří žáci oslovují, nebo to berete s klidem?
Nechávám žáky projevít se, někteří pak mají problém.
3. Další věc, které si každý všimne na první pohled, je knírek. Jak Vás vůbec napadlo, nechat si ho narůst. Neuvažujete o menší změně „image“?

Holit se ještě pod nosem, to by zabralo moc času, o změně neuvažuji.

4. Kdybyste se ráno vzbudil a zjistil, že Vám v noci někdo ustříhнул, nebo dokonce oholil Váš pracně pěstěný knírek, jak byste se cítil a jak byste se k tomu člověku potom zachoval?

Snad se to nestane, a kdyby, za pár dní to znovu naroste.

5. Vaše černobílá, popř. modrobílá „teplákovka“ už je taky legendární, má to co dělat se sladěním černé a bílé na šachovnici?

Barvu sportovního oblečení příliš neřeším, často se jedná o dárky.

6. „Vycvičil“ jste někoho, o kom víte, že se sportu dále věnoval a dosáhl nějakých výrazných úspěchů a na koho jste byl posléze patřičně hrdý?

Kromě mnoha šachistů mně udělal nedávno radost bývalý žák Aleš Stejskal, stále držitel atletických rekordů školy, když jsem ho potkal ve vlaku, jel si zrovna vyjednat angažmá do Anglie v ragbyovém oddíle. Sílu a rychlost získal i u nás v přípravě na atletické závody, kde se mu také dobře vedlo.

Foto s Alešem Stejskalem – mezinárodní atletické závody Brno 2007, medaile z každé disciplíny.

7. Jste zapálený sportovec? Sledoval jste letní olympijské hry jakožto fanatik, jenž má sport spíše jako koníček, nebo spíš jen tak příležitostně? Jaké další sportovní události si nikdy nenecháte ujít?

Na OH jsem sledoval nejvíce naše sportovce, když mám čas, sleduji hlavně kopanou a hokej. Naposledy jsem se díval na finále družstev v nohejbalu Karlovy Vary – Modřice, konalo se 28. září v Nymburku. Modřice prohrávaly 1:4 a nakonec neuvěřitelně otočily na 4:5. Zajímalo mě to také proto, že se hráči připravovali v naší hale.

8. Jaké období považujete za dobu největších úspěchů českého nebo československého sportu?

Když běhal Emil Zátopek a pak cvičila gymnastka Věra Čáslavská.

9. Sport a umění, to k sobě nějak moc nejde. Například pan učitel Beneš je svým zpěvem proslulý, Vás jsme naopak ještě zpívat asi neslyšely. Notujete si, podobně jako většina lidí, alespoň ve sprše?

Zpěv mě příliš neoslovil.

10. Máte dvě děti, které chodí na naši školu, to už všichni víme, ale nás by zajímalo, jestli s nimi ve volném čase děláte „oddechové“ sporty (turistika, jízda na kole apod.), nebo zdali už jsou také poznamenány „dnešní dobou“ a raději si sednou k počítači?

Někdy si spolu něco zahrajeme v hale.

11. Ve snaze ptát se pokud možno originálně jsme úplně zapoměly na informatiku. Ovšem na ni se též musíme zeptat a jedna otázka navíc nikdy neuškodí. Takže: co vás v informatice nejvíce vytáčí?

Když žáci „rozštelují“ počítač.

12. Který současný žák je v informatice nejlepší ze všech?

Bohužel právě žáci-rozštelovávači jsou možná ti nejlepší informatici. Doufám, že je brzy vypátrám, dostanou odměnu...

13. Jak byste se Vy sám popsal jako člověk? Máme na mysli povahové vlastnosti.

Cílevědomý workoholik.

14. Všechny, včetně nás, by jistě zajímalo, jestli máte nějaký zlozvyk, třeba něco, co už děláte

automaticky, aniž byste o tom věděl?

Když jsem se tuhle díval na fotky z mé partie s mezinárodním šachovým velmistrem R. Cvekem (www.jmss.chess.cz, sekce Novinky, článek z 27.8.2012, Simultánka velmistra R.Cveka), tak jsem si uvědomil, že se snažím roztočit při přemýšlení mozkové závity tím, že si rukou točím vlasy.

15. Váš místy hanácký přízvuk také nenecháme bez povšimnutí, nebojte se. Pocházíte z této oblasti, anebo to je spíše novější zvyk?

Otec pochází z Moravské Nové Vsi, tož tak.

Linda Koshi a Terezie Novotná, 9.A

Foto: Ladislav Kučera

SEZNAMTE SE S REDAKTORY

Následující stránky přinášejí rozhovory s členy letošní redakce Školní revue. A že je redaktorů šestnáct, tak taky zabraly hodně stránek. Až nás to samotné překvapilo. A připojila jsem se jako šéfredaktor i já a zavzpomínala jsem, jak jsem na tom byla věku ostatních redaktorů. Tedy: Seznamte se, prosím.

Vlasta Sokolová, uč.

OTÁZKY PRO VŠECHNY:

1. Kolik Ti je?	7. Oblíbený vyučující?
2. Jaké jsou Tvoje zájmy?	8. S kým by ses jednou chtěl/a setkat?
3. Co rád/a čteš?	9. Nejoblíbenější věc?
4. Děláš nějaký sport?	10. Kde by ses chtěl/a vidět za 10 let?
5. Jakou posloucháš hudbu?	11. Čím bys chtěl/a být?
6. Oblíbený předmět?	12. Co bys dělal/a, kdybys vyhrál/a ve sportce?
	13. Co bys změnil/a na naší škole?

PATRIK LITSCHMANN

- 13 let.
- ☺ Holky, PC hry, Skaut, kostel, keyboard... mám toho plno.
- Vtipné a napínavé knížky z minulosti. Dobrá je třeba řada knížek Děsivé dějiny. Momentálně čtu Mistry tajné služby od V.P. Borovičky.
- Volejbal.
- Mix všeho možného. Prostě to, co znám a líbí se mi.
- Výtvarka a tělocvik. ☺
- Ten, který nezkouší...

- S Mr.Beanem a zemřelými příbuznými.
 - Tak to opravdu nevím.
 - Na dobře placeném místě. Jako oblíbený muž, kterého si každé váží.
 - ☺ No, to nevím, ale chtěl bych za to dostat pořádně zapláceno.
 - Zajistil bych si, abych nemusel do konce života pracovat. Také něco rodině a příbuzným a přátelům - na opravy, koupi nových věcí atd. Také bych přispěl na nějakou dobrou věc.
 - Přístup některých učitelů (to asi ale změnit nepůjde). Určitě délku přestávek a některé věci v jídelně. Opravdu by to chtělo také nové hřiště bez šterku.
- P.S. Neberte prosím mé odpovědi moc vážně.

ANEŽKA VAŠULÍNOVÁ

- Je mi 14 let
- Hraji na klavír a příčnou flétnu a provozuji skauting. Drtivou část volného času trávím se svou rodinou.
- Českou beletrii, ale není nad knížky od autorů, kteří píšou k zamyšlení, například od Bruna Ferrera, Eduarda Martiny, Vojtěcha Kodeta a Hany Piknerové...
- Současně dělám požární sport a tančím zumbu.
- Populární moderní hudbu téměř neposlouchám, dávám spíše přednost scholám brněnské mládeže, jako jsou SBMka, Střípky, Chapela a další...

- Nemám oblíbený předmět.
- Moji rodiče.
- S Matkou Terezou.
- Moje široká rodina.
- Po úspěšně vystudované pedagogické škole bych se chtěla vdát a žít se svým životním manželem a založit velmi početnou rodinu s několika dětmi a naplno se jim věnovat.
- Můj sen je pracovat v prostředí, kde jsou malé děti.
- Malou částku bych nechala své rodině, ale většinu peněz bych darovala na misie pro chudé a hladovějící děti.
- Přístup některých učitelů k žákům.

JAKUB VAŠULÍN

- Je mi 14 roků.
- Rád rybařím, spím, sportuji, fandím aj.
- Časopisy.
- Volejbal, basketbal a hasič.
- Divokej Bill, Trabant, ...
- Tělocvik, zeměpis a vývýtvarka.

- Já je mám rád všechny.
- S Karlem IV.
- Já nemám oblíbenou věc, já mám oblíbené věci.
- Na nějaké dobré škole..., v zaměstnání.
- Já mám ještě dětské představy - hasič, hokejista, popelář...
- Užíval bych si, jel bych si někam užít.
- Naši třídu...

BARBORA CHMELOVÁ

1. Je mi 13 let.
2. Hraji na keyboard, tancuji zumbu a ráda maluji. Mojí nejoblíbenější činností je požární sport a skauting.
3. Ráda čtu knihy od Vlasty Javořické, mám radši starší knihy.
4. Ano, požární sport a zumbu, jestli se počítá do sportu.
5. Hudbu? Tu moc neposlouchám, a když už, tak třeba nějaké skladby od Isacca Shepada.
6. Těžká otázka... asi dějepis.
7. Mám více oblíbených učitelů.

8. Chtěla bych se setkat s babičkou, která bohužel odešla dřív, než jsem ji stačila poznat. Je to mé velké přání, které se už nikdy nesplní...
9. Moje rodina je pro mě ta nejdůležitější věc na světě.
10. Chtěla bych vystudovat vysokou školu a poté si založit rodinu.
11. Zatím nevím, je to těžké najít něco, co by vás bavilo a zároveň by vás to v budoucnu také uživilo.
12. Nad tím jsem nikdy nepřemýšlela.... Nejspíše bych polovinu výhry nechala rodině a zbytek bych dala na charitu nebo na něco obdobného.
13. To opravdu nevím.

JAN ŠVESTKA

1. 14 let.
2. Skaut, hra na klavír.
3. Harry Potter, Pán prstenů, Hobit, prostě fantasy příběhy
4. Hasičský sport.
5. Chinasky.
6. Tělocvik.
7. Paní učitelka Brimová.

8. Nevím, ale měl by to být někdo slavný.
9. Dobrá knížka.
10. Na nějaké dobré škole.
11. O tom jsem ještě nepřemýšlel, ale chtěl bych pomáhat lidem.
12. Dal bych to rodičům, aby se mi o peníze postarali a něco bych dal potřebným.
13. Asi nic, nic mi tu nevádí. Možná aby se zrušily písemky nebo tak něco.

KRISTÝNA DOSTÁLOVÁ

1. 14 let.
2. Čtení, psaní, malování, hra na klavír.
3. Fantasy, knihy o koních... je toho hodně 😊
4. Chodím do Sokola, (hraju Wii), jezdila jsem - a zase budu - na koních.
5. Tak různě... líbí se mi od všeho něco, nemám oblíbený jeden styl nebo kapelu.
6. Přírodopis, angličtina, dějepis.
7. Těch je více. Paní učitelky Benešová, Sázavská a Zatloukalová, pan učitel Holešovský... a vůbec je jich ještě více 😊

8. S Johny Deppem.
9. Asi kniha ☺ Taky okno, které máme ve třídě. Jde z něj v hodinách úžasně čučet ven.
10. Se starými přáteli ze základní školy.
11. Asi spisovatelkou :D Ale to by byl jen koníček. Ráda bych byla veterinářkou nebo lidskou doktorkou.
12. Cestovala bych kolem světa s rodinou. Zbytek bych si radši uložila.
13. Asi delší přestávky :D Jinak nic, líbí se mi tu.

JAKUB CHMEL

1. Je mi 13 let.
2. Cyklistika, hraní na trubku.
3. Komiksy.
4. Jezdím na kole, skateboardu a občas běhám.
5. Tak různě, co se mi zrovna líbí.

6. Nemám.
7. P. uč. Kučera.
8. Netuším.
9. PC.
10. Ve vile s bazénem a velkou zahradou.
11. Elektrikářem (silnoproud).
12. Koupil bych si auto, kolo, čtyřkolku a něco bych dal na charitu.
13. Nějaké učitele, ale jinak asi nic.

MARKÉTA JAŠOVÁ

1. 12 let.
2. Ráda chodím pomáhat ke koním.
3. Knížky od Věry Řiháčkové.
4. Ano, chodím do gymnastiky.
5. Teď nejvíce písničky ze zumby.
6. Takové ty super předměty, jako jsou výtvarka, tělocvik, pracák atd.
7. Naše třídní pí uč. Zatloukalová.

8. S Ewou Farnou.
9. Počítač.
10. Měla bych rodinu, přátele, práci atd.
11. Bytovou architektkou, cukrářkou, nebo bych chtěla pracovat s koňmi.
12. Určitě bych se rozdělila s rodinou a část bych dala do dětského domova, pak bych začala utrácet.
13. Pořád sním o změně – místo šaten skříňky.

Terezie Novotná

1. 14 let.
2. Sport, kámoši, hudba, někdy si přečtu knížku a asi jako všichni počítač a televize.
3. O letních prázdninách jsem si oblíbila knížky od Julese Verna... a pak asi knížky, u kterých se můžu zasmát, a horory.
4. Nejvíce se teď věnuji volejbalu, chodím do Sokola, jezdím na kole a snowboardu, běhám a příležitostně tancuji latinskoamerické a standardní tance.
5. Tu hudbu, na kterou mám v určitou chvíli náladu.
6. Oblíbený předmět mám téměř každý týden jiný. Mění se to podle toho, co se zrovna učíme a jak mě to zaujme.

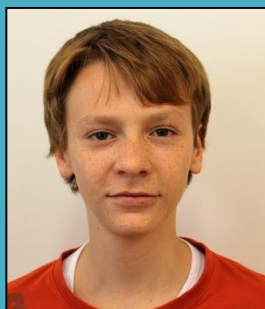

7. Taky podle typu učiva a jak v danou chvíli dokáže učivo podat. Tudíž se to také stále mění.
8. Asi s některými ze seriálu Ztraceni. Sestřenice mi o prázdninách pustila 1. díl a od té doby je to můj nejoblíbenější seriál.
9. Těch je hodně.
10. Můj sen je mít titul doktorky přírodních věd, ale to do deseti let zcela určitě nestihnu. Takže bych se chtěla vidět na vysoké škole s nadějnými vyhlídkami.
11. To ještě přesně nevím. Nejvíce mě asi lákají zaměstnání zaměřená na přírodní vědy.
12. Tato věc bych řekla, se mi nestane, ale kdyby se tak stalo, tak bych něco věnovala nadačním organizacím, část peněz bych věnovala rodině a zbytek bych si nechala na horší časy.
13. Není tu nic, co by mi nějak zvlášť vadilo.

Linda Koshi

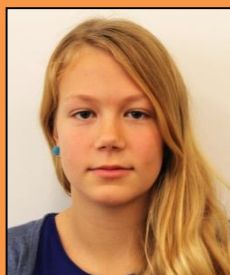
1. 14, teda myslím ☺
2. Ze všeho nejvíc miluju kreslení. Navíc se tím zvládnou zabavit klidně i na pár hodin. Jinak hudba, jízda na kole a tak.
3. Jak kdy, podle nálady. Ráda čtu EPOCHU, z knížek čítám životopisy, historické knížky, horory, detektivky i romány.
4. Jasně. Chodím do volejbalu.
5. Všechno možné. Jediný styl, který mi „vadí“, je dechovka.
6. Volná hodina na počítačích :D. Jinak s češtinou nemám větší problém, takže asi ta čeština.

7. Myslím, že žádného nemám. Navíc nechci nikomu křivdit.
8. Hrozně ráda bych se setkala s jedním z egyptských faraonů, ale to se mi asi nesplní.
9. Postel a dobrá knížka... jak jinak ☺
10. Mít dostudovanou vysokou, to je krásná představa.
11. Nemám představu.
12. To se asi nestane, ale nejspíš bych většinu investovala do rodiny. Zbytek bych si dala bokem a trochu si užila.
13. Vyměnila bych šatny. Raději bych tu měla skříňky.

Tomáš Svoboda

1. Je mi 14 let.
2. Moje zájmy jsou moje, ale hlavně je to chemie a knihy :)
3. Určitě fantasy knihy, rád se ale začnu i do „klasických“ knih.
4. Překvapení je, že sport mě baví, nejvíce mě baví florbal a kupodivu i basketbal. Není potřeba umět to, hlavní je, že mně to baví. Člověk si u toho vyčistí hlavu.
5. To je těžké, celkově se mi nejvíce líbí moderní hudba, ale dokážu se zaposlouchat i dub-stepu nebo do Mozartových sonát.
6. Určitě chemie a fyzika, pokud nemusíme počítat...)

7. Asi učitelé z rodiny Benešových, a pan učitel Holešovský, obdivuji jeho umění dostat žáka jediným slovem, co slovem – hláskou – do rozpaků.
8. Johnny Depp nebo Leonardo da Vinci.
9. Lepidolit (zeleně zbarvený „šutr“), který používám jako těžítka při čtení.
10. V Kampusu, tím myslím pracovat jako vědec v laboratořích... (pro ty, co to neví, tak tam nejsou jen obchody, ale hlavně rozsáhlé laboratoře).
11. Biochemik nebo ITík.
12. Asi bych si koupil notebook a zbytek šetřil na zajištění v budoucím životě svém i své rodiny.
13. Asi nic, ale určitě bych investoval do dalšího počítačového vybavení ;-)

Kamila Antořová

1. Je mi 12 let.
2. Zvířata.
3. Příběhy o koních a komiksy.
4. Ne.
5. Pop a rock.
6. Matematika.

7. Pí uč. Zatloukalová.
8. Lucie Bílá.
9. Já nemám žádnou oblíbenou věc.
10. Na vysoké škole.
11. Zubní laborantkou.
12. Postavila bych dům a koupila zvíře.
13. Nic.

ROZHOVORY A ANKETY

Lenka Prokešová

1. Je mi 12 let.
2. Zvířata.
3. Komiksy, časopisy.
4. Ne.
5. Rock.
6. Matematika.
7. Pí uč. Zatloukalová.

8. S Lucií Bílou.
9. Já nemám žádnou oblíbenou věc.
10. Za 10 let se vidím na nějaké vysoké škole.
11. Zvěrolékačkou nebo chovatelkou zvířat.
12. Postavila bych si dům a koupila bych si nějaká zvířata.
13. Nic

Sára Holešová

1. Je mi 13 let.
2. Zvířata.
3. Komiksy.
4. Ne.
5. Rock a rap.
6. Němčina a matematika.

7. Pí uč. Zatloukalová a Sokolová.
8. Se skupinou Kabát.
9. Nic.
10. Na vysoké škole.
11. Veterinářkou.
12. Nevím.
13. Nic.

Stella Ferencová

1. 13 let.
2. Gymnastika, kytara.
3. Časopisy, například Bravo.
4. Ano.
5. Všechno.
6. Matematika.

7. Pí uč. Zatloukalová.
8. Brad Pitt.
9. Mobil.
10. Na studiu architektury.
11. Chtěla bych navrhovat domy.
12. Nakupovala.
13. Šatny se skříňkami.

Anna Nechvátalová

1. 13 let.
2. Všechno kromě školy ;D.
3. Nečtu.
4. Volejbal, hasiči, zumba.
5. To, co se mi líbí.
6. Dějepis.

7. P. uč. Holešovský a p. uč. Kučera.
8. S tím pravým.
9. Mobil, kamarádi.
10. Nevím.
11. Chci jít na střední školu cestovního ruchu.
12. Nevím, já bych rozhodně nevyhrála.
13. V automatu bagety zadarmo ;DD!

1. Eliška Benešová

2. $\sqrt{169}$.
3. Facebook.
4. Blahopřání k výhře 10 miliónů.
5. Ano.
6. Co se mi líbí.
7. Když odpadnou, jsou to super...
8. Pí uč. Brimová.

9. S GetTheLouk.
10. Notebook.
11. V Hollywoodu.
12. Nevím.
13. Radovala bych se ;DD
14. Hódně věcí... asi výběr ze dvou jídel a skříňky.

Pí uč. Vlasta Sokolová

1. Víc, než bych si přála, ale jako že se píše rok 1980 a začínám 8. ročník na ZDŠ v Otaslavicích u Prostějova a přeji si, aby to byl tady můj poslední rok, jelikož chci jít už po osmičce na gympl.
2. Ráda čtu, plavu, jezdím na kole a na koních a brouzdám ve světě fantazie.
3. Všechno kolem historie – od odborných knížek po historické romány.
4. Chodím do jezdeckého oddílu, do cvičení a začínám s volejbalem.
5. Hlavně naši domácí z rádia – Vaška Neckáře, Miro Žbirku, Mariku Gombitovou a ze skupin Olympick a Elán (těm předpovídám velkou budoucnost). Cizí hudbu moc nepouštějí, akorát tak registruji Abbu a Bonney M (ale ty už moc

- nemusím), Goombay Dance Band a Eruption. Radši mám pop než rock.
6. Dějepis a tělocvik.
 7. Paní učitelka Bajgarová, co už je v důchodě. Nadchla mě pro dějepis.
 8. Asi s Vinnetouem a Old Shatterlandem nebo s někým jim podobným.
 9. Dobrá knížka a jezdecké sedlo.
 10. Na vysoké škole, obor archeologie.
 11. Archeoložkou, chtěla bych učinit nějaký ohromný archeologický objev, nejlépe v Egyptě nebo v Řecku.
 12. Dala bych je rodičům, abychom si postavili nový dům, a pokud by něco zbylo, chtěla bych jet aspoň na 14 dní k moři.
 13. Zavedla bych víc hodin tělocviku a vylepšila bych sportovní podmínky. A zrušila bych práci na pozemcích v pracovních činnostech, protože kromě náradí, hlíny a plevele se tam nesmíme ničeho dotknout (kdo si bere ty jahody?)

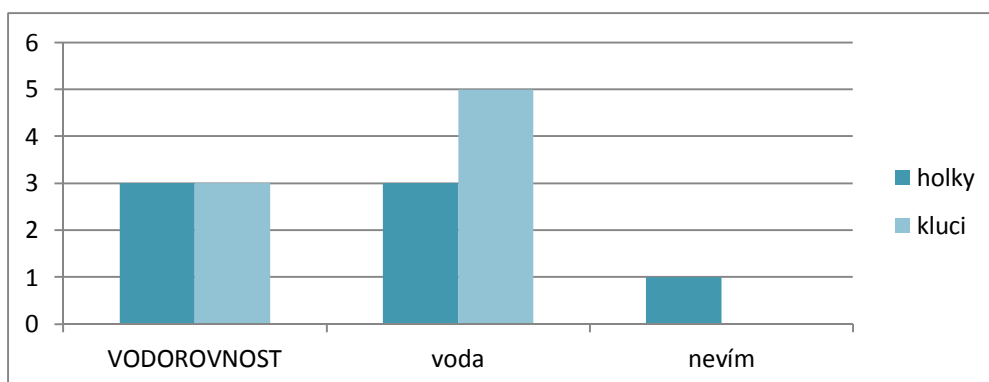
Anežka Vašulínová, 8.tř.

Foto: Jakub Vašulín, 8.tř.

HOLKY VERSUS KLUCI

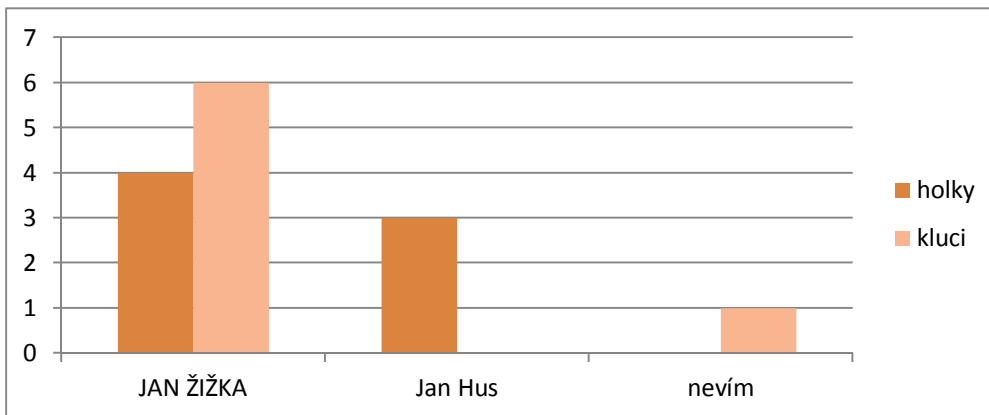
Soutěž, ke které nás inspiroval pořad *Nikdo není dokonalý*, má za sebou své první kolo. Otázky jsme kladli 7 dívkám a 7 chlapcům z různých tříd – těm, kteří se nestyděli a byli ochotni odpovídat. Dotazy byli zapeklité, ba přímo „chytákové“, ale někteří i tak odpověděli bez dlouhého přemýšlení správně.

1. Co se váží vodováhou?

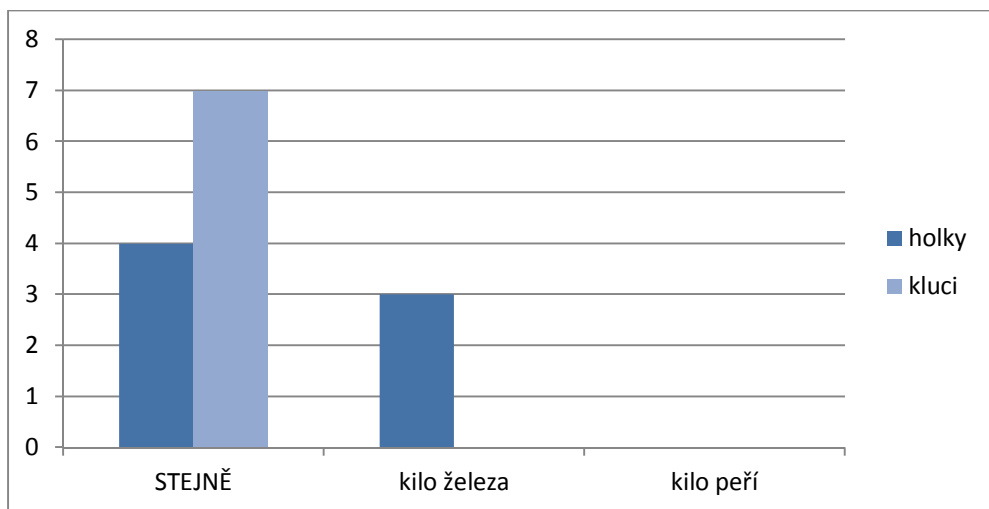

ROZHOVORY A ANKETY

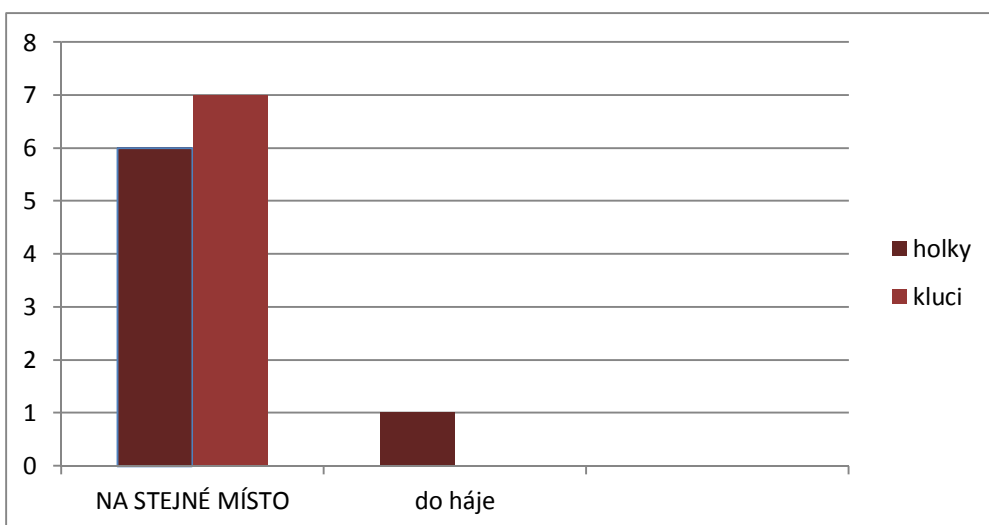
2. Kdo byl nejslavnějším vojevůdcem husitských válek?

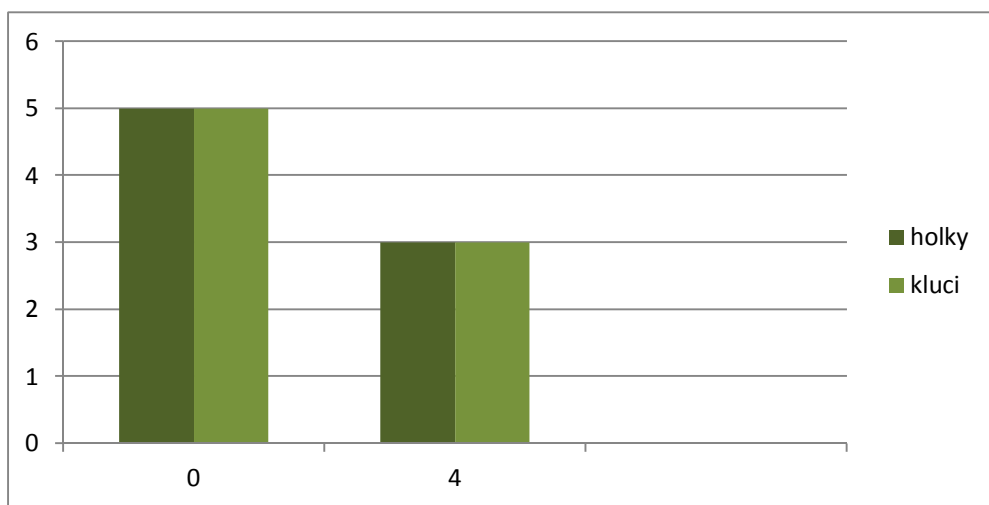
3. Co je těžší, kilo peří, nebo kilo železa?

4. Kam se dostaneš, když se otočíš 2x o 180°?

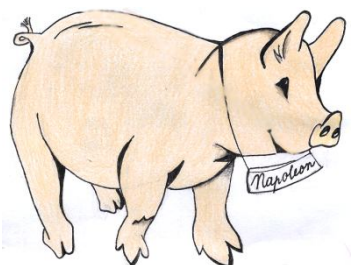
5. Kolik má noha židlí?

Nakonec kluci zvítězili nad holkami, ale „jen“ o 5 bodů. Klukům gratuluji a věřím, že to holky klukům příště vrátí.

Barbora Chmelová, 8.tř

ABSURDNÍ ZÁKONY

Francie

- Je protizákonné parkovat či přistávat létajícím talířem ve vinohradech po celé Francii.
- Je zločinem, jestliže majitel prasete nazývá své zvíře „ta svině Napoleon“.

Irsko

- Osoba, která bude předstírat znalost magie, nebo dokonce praktikovat jakýkoliv druh okultních věd, čarodějnictví a kouzel, bude na jeden rok uvržena do vězení a bude jí znemožněno propuštění na svobodu za dobré chování.

Itálie

- Pokud muž nosí sukni, může být zadržen.
- Podle italského právního řádu vás mohou za urážku veřejného činitele zavřít až na šest měsíců do vězení.
- Být profesionálním šarlatánem je v rozporu se zákonem.
- Hrozit někomu pěstí je považováno za trestný čin.

ZAJÍMAVOSTI

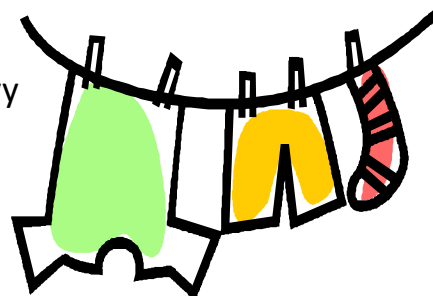

Skotsko

- V neděli není dovoleno rybařit.
- Majitelům krav je zakázáno být pod vlivem alkoholu.
- Jestliže vám někdo zaklepe na dveře a požádá, zda by mohl použít vaše sociální zařízení, jste povinni ho vpustit dovnitř.

Švýcarsko

- V neděli není povoleno věšet venku prádlo.
- V neděli není dovoleno umývat auto.
- V neděli musíte mít na vědomí, že při sekání trávy můžete způsobit hluk, který bude obtěžovat okolí, a proto byste měli tento úkon pečlivě zvážit, protože by byl v takovém případě přečinem.
- V činžovním domě je protizákonné splachovat po 22. hodině.
- Osoby, které ponechají klíče v zapalování otevřeného vozu, budou potrestány.

Čína

- K návštěvě vysoké školy je nezbytná inteligence.
- Podle pekingského zákona o dopravě nesmí řidiči motorových vozidel zastavit na přechodu pro chodce, jinak se vystavují riziku zaplacení pokuty až do výše pěti jüanů.

Izrael

- Je zakázán chov rotvajlerů.

Jižní Korea

- Dopravní policie je povinna nahlašovat veškeré úplatky, které obdrží od motoristů.

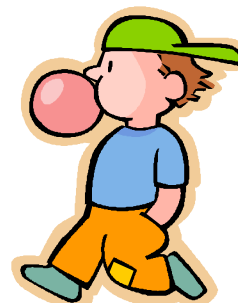

Saudská Arábie

- Ženám není dovoleno vykonávat lékařskou profesi. Lékaři mužského pohlaví mají zakázáno vyšetřovat pacientky.
- Je zakázáno políbit cizince.

Singapur

- Je zakázáno prodávat žvýkačky.
- Je trestné močit ve výtahu.

Thajsko

- Při řízení automobilu musíte mít oblečenou košili.
- Šlápnout na thajskou bankovku nebo minci je považováno za trestný čin.

Patrik Litschmann, 8.tř.

Zdroj: www.mu-j-pravnik.cz

Obrázky: Barbora Chmelová, klipart

MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ POČASÍ

JARO

Když končí zima a otepluje se, je každý venku a užívá si každého paprsku slunce. Vidím více barev než v zimě. Je tu zelená tráva a stromy,

modrá na nebi a květy, povětšinou bílé. Sluneční paprsky dopadají na zem a ohřívají ji. Tráva je hebká a měkká. Když pohlédnu na nebe, uvidím krásně modrou oblohu téměř bez mráčků.

Vyhřátá tráva mě svádí k tomu, abych si na ni lehla a ležela tam, dokud bude sluníčko hřát. Cítím, jak jednotlivá stébla chytají paprsky. Cítím vůni pučících květů a občasný vítr, který vás na chvíli zchladí, jako by vás chtěl chránit před teplem slunečních paprsků. Všude voní sladká chuť velikonočního beránka. Slyším zpívající ptáky, kteří oslavují přicházející jaro. Občas zafouká teplý vánek. To je znamení, že je tu jaro.

Martina Hudíková, 9.A

LÉTO

Mé nejoblíbenější počasí nastává v létě, když je asi 30 stupňů, venku je teplo a vy se chystáte k vodě. Ať už na kole, pěšky nebo i autem s otevřeným okýnkem musíte si to krásné počasí vychutnat. Když dojedete na koupaliště, ihned ze sebe strháte všechno oblečení (samozřejmě plavky ne) a skočíte do té krásné chladivé vody. Tohle počasí mám rád a je typické pro letní, bezstarostné dny.

Je skvělé, když se můžete ráno probudit kolem osmé a sluníčko protahující se záclonami vás nemůže nechat jen tak v posteli. Dopoledne vytáhneme florbalové hole či tenisové rakety a jdete si užívat ještě poměrně studeného rána.

O poledním zvonění se rozejdeme domů, ale nikdo z nás na oběd ani nemyslí. Všichni vypijeme spoustu džusu nebo vody a začneme si balit na koupaliště. V jednu hodinu odpolední

nám zastaví zpocený řidič na zastávce a jedeme na koupaliště, kde řádíme celé odpoledne a večer jedeme příjemně unavení domů. Táta doma zatím rozpálil gril.

A kde si užívám to své počasí nejraději? U rybníka v Zubří, kam už jezdím šest let a vždy se tam velice dobře bavíme.

Jiří Králík 9. A

MÉ OBLÍBENÉ POČASÍ

Slunečno mám samozřejmě moc ráda. Cítit, jak vám sluníčko postupně prohřívá celé tělo a teplý vzduch cuchá neposlušné vlasy, je úžasné. Světlo se postupně rozlije úplně všude, včetně tváří jiných lidí.

Mně se ale líbí víc sychravé, větrné a deštivé počasí. Všichni raději zůstanou doma u televize, nikdo venku nekřičí a já si užívám to krásné ticho. Jediné slyšitelné zvuky jsou cákání vody pod koly aut a skapávání deště z mých vlasů, nosu, oblečení. Je to jako koncert, který ve mně vyvolává naprostý klid.

V létě, když je teplo a prší, mám chuť vběhnout ven, vyválet se v mokré trávě a upřít pohled k tmavošedým mrakům. Vydržela bych takhle hodiny. No není fajn si na chvíli odpočinout od třicetistupňových veder?

Nejlépe si to užijete v přírodě, někde, kde jste rádi, a je vám jedno, jaké je zrovna počasí. Nestačí si jen přechíst, jaké to je ležet večer na chatě

v posteli, přímo pod střešou, když náhle začne pršet. Musíte to zažít. Nejdříve tiché, malé kapky, dopadající na střechu a pomalu stékající do okapu, tiché bubnování, za chvíli rychlejší, hlasitější, jako by se sešly tucty bubnů a stále se přidávaly další. Zavřete oči, příjemné bubnování neustává. Zdá se, že ukolébavka, tak povědomá, ale přesto naprosto jiná, než ty, jež nám zpívaly maminky, když jsme byli malí, už nikdy nepřestane. Připadá vám to stejné, jako kdybyste v tom dešti stáli bosí v mokré, studené trávě.

A pak se vzbudíte do mokrého a krásně slunečného rána. Déšť je ten tam. Zůstalo jen pár mraků, jež nyní utíkají vstříc další nevyzpytatelné bouři. Alespoň typickou vůni po dešti vítr zatím neodvál. Studený, vlhký vítr stále fouká, v řece, jejíž hladina v noci o kousíček stoupla, plavou nejrůznější ryby, ostatní chataři opět vytahují podběráky, pruty, stany, čepice, křesílka.

Řeka, ač trochu zakalená, se zdá naprosto připravena na příchod rybářů. Všichni rybáři, plně vybaveni kráčí hrdě k řece. Musíte se přidat! Jen představa, jak večer sedíte s přáteli na verandě, grilujete kapry, nádherné úlovky z dnešního dne, a už se vám sbíhají sliny (tedy alespoň mně ano).

Jestliže se vám tohle počasí zdá příšerné, vzpomeňte si prosím na chvíle, kdy jste měli náladu pod psa, nic se vám nechtělo, jenže pořád za okny hlučí malé děti, všude praží

sluníčko, všichni se smějí, což vaši náladu jen zhoršuje. Pro mě déšť znamená možnost strávit alespoň trochu času s rodiči, pustit si film, který všichni známe už skoro nazpaměť, nebo si s mamkou jen tak sednout a skládat třeba puzzle, zahrát si karty a leccos dalšího.

Právě tohle se mi na takovémto počasí nejvíc líbí. Jako kdyby lidi „sblížovalo“ a všechno zlé spláchnul déšť.

Linda Koshi, 9.A

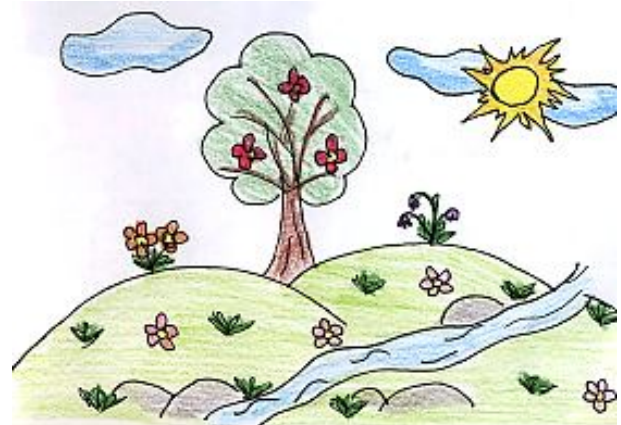
LÉTO

Mým nejoblíbenějším ročním obdobím je léto. Miluju léto. Je to pro mě magické období, které probouzí všechno k životu. Modrá obloha, sem tam nějaký obláček, zelená pole, louky, lesy, zahrady... Všude to voní medově nasládlou vůní květů, které jsou všude kolem a co nevidět z nich vyrostou sladké plody. Slunce se leskne na hladinách rybníků a řek, které se prolétají krajinou a lákavě šumí.

Všichni ptáci prozpěvují krásné písničky. Je to, jako by se svět proměnil. Proměnil k lepšímu, probudil se ze zimního spánku, který trval věčnost. Slunce, které svítí celý den, vyzařuje pozitivní energii, všude je klid a všechno působí tak jemně...

Občas zavane teplý letní vánek, jenž pročechrá koruny stromů, pohladí hladiny řek a prosvítí krajinou. Sluneční paprsky příjemně hřejí. Po celé krajině je čisto a jsou slyšet jemné zvuky všech možných tvorů. Letní

období je nepopsatelná krása, která se dá jen těžko popsat.

Je to něco neobvyklého. Orosená poupátka květů, lesklé rozlehlé louky, šumící lesy, vlnící se říčky, miliony nádherných vůní... Ve vzduchu jako kdyby bylo něco nadpřirozeného, co by vysvětlovalo tu nádheru. Ke konci léta se to všechno pomalu vytrácí. Už to není ta dokonalost jako doposud. Opět musíme počkat rok, než se to všechno krásné vrátí... Byl to sen, ze kterého se snad nikdo nechtěl probudit.

Tereza Kuklová, 9.A

DĚŠŤ

Děšť. Co to slovo vlastně znamená? Většině lidí se asi vybaví dotěrné kapky vody. Jiným zase útěk před deštěm a snaha schovat se před tímto pro některé nepříjemným projevem počasí. Pro mě ale dešť znamená něco jiného.

Když začne pršet, vždy mě přepadne touha jít ven. Jen si představte úžasný pocit svobody, jenž se prolíná s tou typickou svěží vůní

deště, ve které se lze dobře odreagovat.

Mé uši slyší dopady kapiček na střechy domů a také šumění stromů. Hlavou mi probíhají nejrůznější myšlenky. V očích se mi odrážejí padající kapky vody, a když skloním hlavu, tak vidím stále zvětšující se kaluže na nepravidelném povrchu cesty.

Po čase zahlédnu v dáli duhu. V tu chvíli se nesoustředím na nic jiného než na ty úžasné barvy, kreativitu, nevyzpytatelnost a důmysl přírody. Skoro si ani neuvědomím, že jsem celá mokrá, a tudíž mi začíná být zima.

Mé problémy mě náhle opustily a cítím se být úplně volná. Užasle hledím na oblohu, jež se zrcadlí ve velkých kalužích a mých očních duhovkách. Co je tedy tak špatného či nepříjemného na dešti?

Terezie Novotná, 9.A

Obrázky: Kamila Antošová, Sára Holešovská,
Markéta Jašová a Lenka Prokešová, 7.B

CO DĚLAT, KDYŽ VÁM PŘÍŠERA ZAKLEPE NA DVEŘE

Buch, buch, buch, a za dveřmi je příšera. Co dělat? Nejprve byste měli zjistit, co vlastně za dveřmi stojí. Ozývá se sípání? Je to pravděpodobně zombie. Má dlouhý černý plášť a

dlouhé, bílé zuby? Je to upír! Jestli má nepřírozeně chlupaté ruce, bude to vlkodlak (nebo chlápek od vedle, co má tak nechutně chlupatá záda).

Pravou čarodějnici poznáte podle bradavice na nose, na čele nebo na bradě. Pozor, ať si čarodějnici nespletete s ní podobnou prodavačkou z místního obchodu! Mumie má zase úplně všude obvazy.

Teď, když už víte, co to vlastně za dveřmi stojí, musíte udělat něco, čím se příšery zbavíte.

Jak na to? Zkuste se, až půjdete ke dveřím, vyzbrojit kyblíčkem vody, náhrdelníkem z česneku, cesmínovým kolíkem a stříbrnou vidličkou. Hodí se také zapalovač.

A co použít na upíra? Postrašte ho česnekovým řetězem a pokuste se mu kolíkem probodnout srdce. Zaručeně to pomůže! Potom jeho prošpikované tělo polijte benzínem a zapalte. (Když se tatínek bude divit, jak to, že nemá co nalít do auta, řekněte mu, že jste mu tím zachránili krk – doslova!!!)

Na mumii platí oheň. Vytaste se hrdě se zapalovačem a pohrozte jí zapálením ob vazů. (Ale pozor, aby vás nepoprosila o zapálení cigarety). Pokud má vaše mumie nehořlavé obvazy, nešilte, zkuste se mumii uklonit a pronést: „Óóó, smradlavá mumie, jdi o dům dál, ať si tě i soused užije!“ Stopro to zabere!

Vlkodlak, který mívá žluté oči, nesnáší stříbro. Pokud čirou náhodou nemáte u sebe stříbrnou kulku, kterou byste mohli

prohnat jeho srdcem, (to by bylo asi i trochu nákladné), zkuste použít karate chvat s vidličkou.

Pokud se u dveří objeví čarodějnice, beze slov jí polijte hlavu kyblíkem vody (každý normální člověk přece ví, že zlou čarodějnici voda rozpustí). Možná, že řekne: „Proklínám tě, Dorotko...“ nebo něco takového. Pokud je to hodná čarodějka ze severu, tak jí voda neublíží, ale asi vás sjede za to, že jste jí zničili slavnostní róbu.

Zombík nemá mozek, takže mu stačí říct, že je tady špatně a že párty je vedle.

Ale co použít na to nejhorší – na strašidla-rodice? Nemůžete je polít ani vodou, ani prošpízovat kolíkem (to by se asi dost rozzlobila). Asi se budete muset smířit s tím, že se vám do domu každý den dostanou a donutí vás třeba uklidit si pokoj.

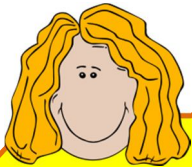
Rada pro nezkušené: nikdy se nezkoušejte zbavit rodičů, neb jsou to strašidla nehorázně zákeřná a mocná! Pokud na ně narazíte, hlavně se jim nedívejte do očí, protože umí i hypnotizovat!

Toť vše a při setkání s nestvůrami klid a zdar!

A ještě jednou – pozor na toho podivného chlápka s chlupatýma zádama od vedle...)

Kristýna Dostálová, 8.tř.

Obrázky: Klipart

VTIPY A VTÍPKY

Jde blondýnka do obchodu a říká prodavači: „Chtěla bych si koupit tenhle počítač.“

Prodavač odpoví: „Promiňte, blondýnkám neprodáváme.“

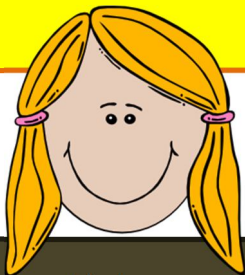
Odejde tedy, přebarví se na rzku a jde to zkusit znovu: „Chtěla bych si koupit tento počítač.“

„Promiňte, ale blondýnkám neprodáváme.“

Znovu odejde a přebarví se, tentokrát na brunetku. Jde do obchodu a znovu se ptá: „Chtěla bych si koupit tento počítač.“

Prodavač opět odpoví, že blondýnkám neprodávají. A blondýnka se ptá: „Jak víte, že jsem blondýnka?“

Prodavač jí na to odpoví: „Protože toto není, počítač, ale mikrovlnná trouba!“

Jdou dvě blondýnky tunelem a jedna uvidí zrcátko. Zvedne ho a říká: „Hele, tu tvář znám, ale nevím odkud.“

Ta druhá říká: „Ukaž mi to ... vždyť to jsem já!!!“

Potkali se dva u kanálu: „Proboha, co tu děláte?“

„Ále, spadla mi tam koruna.“

„A proč tam házíte eura?“

„Přece tam nepolezu kvůli koruně!“

Říká jedna blondýnka druhé: „Zbyla mi teplá voda, co s ní?“

„No dej ji do lednice, vždycky je dobré mít teplou vodu v zásobě.“

Sejdou se zvířátka a lev povídá: „Milá zvířátka, zítra pojedeme na výlet“.

Žába povídá: „Milá zvířátka, zítra pojedeme na výlet.“

Lev dál povídá: „Vezmete si malý batůžek s trochou jídla a pití.“

Žába povídá: „Vezmete si malý batůžek s trochou jídla a pití.“

Lev ji okřikne: „Žábo, přestaň mi do toho povídat! Cíl výpravy si upřesníme zítra ráno.“

Žába povídá: „Cíl výpravy si upřesníme zítra ráno.“

Lev povídá: „A ta zelená ukecaná potvora zůstane doma.“

Žába povídá: „Chudák krokodýl, ten se na ten výlet tááák těšil ...“

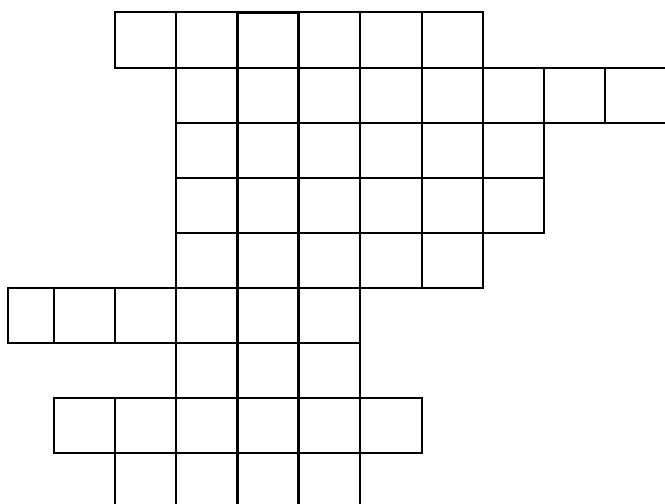

Marieta Jasova, 7.B

Zdroj: www.vysmatej.cz

Obrázky: klipart

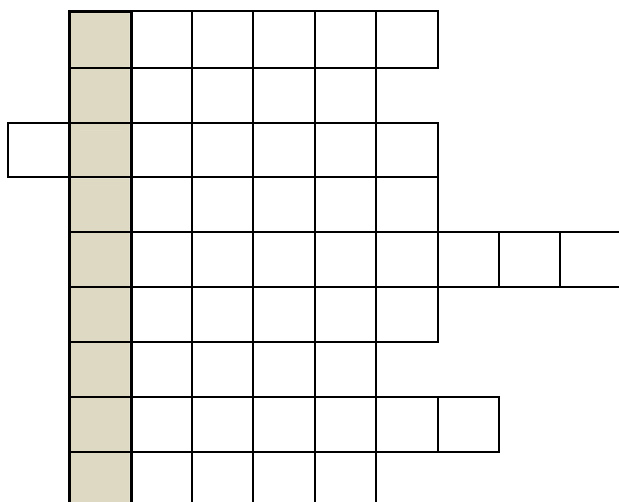
KŘÍŽOVKY

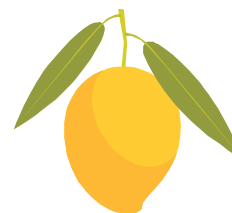
Největší africká poušť
 Dirigentova hůlka
 Dechový hudební nástroj
 Skupenství kapalné, pevné a ...
 Muslimská kniha
 Hlavní město Kanady
 Část pusy
 Nadání, vlohy
 Okap

Děti mají rády (viz tajenka).

Čistota je půl ...
 Exotické ovoce
 Sousední stát
 Denní tisk
 Úřední jazyk Egypta
 Malý pes na „č“
 Vůně
 Cesta
 Česky „street“

28. října nastala(viz tajenka).

A	F	T	B	A	D	Ý	N	Ě	H
S	P	S	L	P	O	K	U	T	A
U	J	O	J	U	O	P	L	Z	L
J	K	N	D	I	R	T	D	Á	L
Š	U	V	U	Z	Y	U	I	Ř	O
Ř	I	A	Š	L	I	S	T	Í	W
Í	K	L	I	A	G	M	R	P	E
J	L	S	Č	R	Q	W	A	P	E
E	S	A	K	A	K	I	Z	O	N
N	D	L	I	S	T	O	P	A	D

Podzim
 Škola
 Listí
 Dušičky
 Halloween
 Dýně
 Září
 Říjen
 Listopad
 Slavnost

Řešení najdete
 za redakcí.

Stella Ferencová, 7.B, obrázky: klipart

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Slovo na úvod – Mgr. Vlasta Sokolová

Na školní tábor ve Smrku se nezapomíná – Anna Nechvátalová, 8.ř.

Slavnostní zahájení školního roku – Sára Holešovská a Lenka Prokešová, 7.B

Deváté třídy odhalují tajemství naší planety – Terezie Novotná, 9.A

Osmáci a deváťáci navštívili Bosonohy – Jakub Chmel, 8.ř.

Králíci a jiná havěť – Patrik Litschmann, 8.ř.

Volba miss dýně – Jan Švestka, 8.ř.

Dýňová slavnost – Linda Koshi, 9.A

Kronika deváťáků – žáci 9.A a 9.B, sestavila Vlasta Sokolová

Rozhovor s panem učitelem Kučerou – Linda Koshi a Terezie Novotná, 9.A

Seznamte se s redaktory – Anežka Vašulínová, 8.ř.

Holky versus kluci – Barbora Chmelová, 8.ř.

Absurdní zákony – Patrik Litschmann, 8.ř.

Moje nejoblíbenější počasí – žáci 9.A

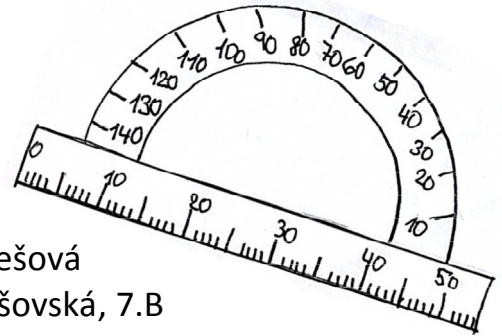
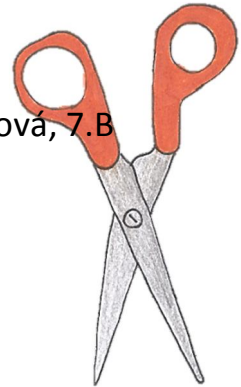
Křížovky – Stella Ferencová, 7.B

Vtipy a vtípky – Markéta Jašová, 7.B

Obrázky na titulním listě: Markéta Jašová, Lenka Prokešová

Kamila Antošová a Sára Holešovská, 7.B

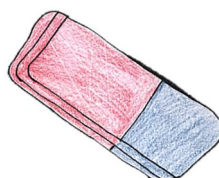
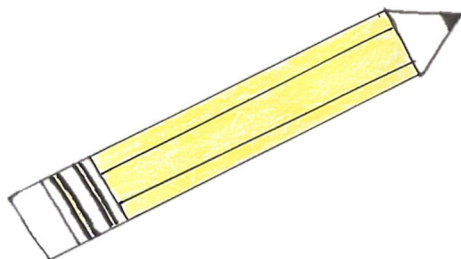
Chyby a překlepy: šotek Střelka

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVEK:

S	A	H	A	R	A				
	T	A	K	T	O	V	K	A	
		F	L	É	T	N	A		
		P	L	Y	N	N	É		
		K	O	R	Á	N			
O	T	T	A	W	A				
		R	E	T					
	T	A	L	E	N	T			
		R	Ý	N	A				

Z	D	R	A	V	Í				
M	A	N	G	O					
N	Ě	M	E	C	K	O			
	N	O	V	I	N	Y			
	A	R	A	B	Š	T	I	N	A
	Č	I	V	A	V	A			
	A	R	O	M	A				
	S	I	L	N	I	C	E		
	U	L	I	C	E				

Obrázky: Markéta Jašová,
Kamila Antošová a Sára Holešovská, 7.B